

[Glistrup]

on er sådan, at vi har råd til offentlige udgifter af denne art. Der er virkelig lagt op til det helt store bajadsteater med dette.

Jeg kan nok anerkende et nederlag, også over for idrættens minister, kulturministeren, og derfor må jeg ønske hende hjertelig til lykke med dagens pyrrhusejr.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige i anledning af denne erklæring, som fru Mette Madsen på venstres vegne var oppe at læse op her, at så vidt jeg kunne opfatte den – der var nogle omkring mig, der talte meget – er det en erklæring, der kort og godt siger, at hvis beløbet 175 mill. kr. overskrides med 5 øre, så er venstre ude af billedet. Og det er jo i nydelig fortsættelse af den erklæring, som ministeren har afgivet, at hun garanterer, at der kun bruges indtil 175 mill. kr.

Jeg vil gerne sige, at jeg tror ikke et øjeblik på, at det er muligt at afgive den slags erklæringer, og det er ikke muligt, hvis man ønsker Det kgl. Teater ombygget, at tage det forbehold, som venstre tager.

Det er jo en meget vanskelig byggegrund, og vi ved, at det nuværende kgl. teater var udsat for en rigsretssag, hvor Hørup var anklager. Vi ved jo også fra de undersøgelser, der senere er foretaget af det nuværende kgl. teaters bygning, at der er sjusket i sin tid med byggearbejdet, for at man kunne få bevillingerne til nogenlunde at strække til. Det lykkedes som bekendt ikke.

Jeg vil gerne sige, at det radikale venstre tror ikke på, at det er muligt at fastslå, at det lige netop bliver 175 mill. kr., men jeg vil gerne sige i anledning af den diskussion, vi er kommet ind i her, at jeg går ud fra, at ministeren vil kunne gå op her og erklære, at hun vil holde folketinget underrettet, når og hvis det viser sig, at der sker uventede ting i forbindelse med ombygningssagen på Det kgl. Teater. Jeg er enig med hr. Glistrup i, at vi ikke kan risikere en ny skandale à la den med postterminalen. På den anden side finder jeg, det er nødvendigt at understrege, at det er umuligt ved en ombygningssag med gamle bygninger på så vanskelig en grund at fastslå, at beløbet kun kan blive netop »indtil« 175 mill. kr.

Men jeg går ud fra, at vi får en erklæring fra ministeren om, at hun vil sørge for at

holde folketinget underrettet gennem et eller flere af udvalgene.

Arne Melchior (CD):

I CDs ordførertale ved anden behandling af dette lovforslag har jeg redegjort for vore motiver til, at vi med stor beklagelse må stemme imod denne lovgivning. Motiverne er ikke, at vi ikke er villige til at anvende det pågældende beløb på dette formål. Jeg gav endda udtryk for, at vi også var villige til at anvende mere, hvis det var nødvendigt, og jeg gav til slut udtryk for, at vi ønsker ministeren og dem, der stemmer for loven, held og lykke. Jeg ønsker, at min og andres spådom om, at sagen ikke holder efter de foreliggende forudsætninger, må blive uvirkelig, og at det altså skal lykkes. Så langt så godt og derfor ikke flere ord til ministeren.

Men jeg må sige et par ord til min kære koilega, formanden for Det kgl. Teaters tilsynsråd, fru Mette Madsen, efter at hun her har opført en ballet, medens scenegulvet faktisk var fjernet til reparation.

Fru Mette Madsen siger på venstres vegne – og jeg forstod, at det var på hele gruppens vegne – at venstres medvirken til denne lov har en lang række forudsætninger, og skulle én af disse svigte, er man ikke med mere.

Hvad var så forudsætningerne? Jo, de falder i to kategorier. Der var dels nogle, som ministeren har ingen eller meget lidt indflydelse på. Det gælder antallet af TV-transmissioner, det gælder antallet af turnéforestillinger, ting, der for øvrigt først viser sig efter, at pengene er anvendt og ombygningen tilendebragt. Men det drejer sig også om andre ting såsom overenskomsterne, som kulturministeren næsten ingen indflydelse har på, og som selv regeringen med finansministeren som arbejdsgiver for de pågældende har en meget begrænset indflydelse på. Alle disse forudsætninger kan venstre derfor ikke pålægge regeringen at opfylde som forudsætning for venstres tilslutning.

Så er der den anden kategori, hvor særlig omkostningerne ved loven er afgørende, og som ligeledes af fru Mette Madsen blev angivet som ultimativt for, at venstre skulle kunne være med fortsat under hele forløbet. Da er det, jeg gerne vil spørge: hvad er det, fru Mette Madsen og venstre vil gøre, når denne sag er halvt inde i forløbet og viser sig at